

**"ΠΡΟΣΚΥΝΗΜΑΤΙΚΕΣ ΕΜΠΕΙΡΙΕΣ ΑΠΟ ΤΟ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟ
ΠΡΟΣΚΥΝΗΜΑ ΣΤΗΝ ΠΑΝΑΓΙΑ ΜΑΣ ΤΗΣ ΤΗΝΟΥ"
ΥΠΟ
ΤΟΥ ΑΙΔΕΣΙΜΟΛΟΓΙΩΤΑΤΟΥ ΠΡΩΤΟΠΡ. Κ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΦΑΝΕΡΟΥ
ΠΡΟΙΣΤΑΜΕΝΟΥ ΤΟΥ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΥ ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ
ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΡΙΑΣ ΤΗΝΟΥ**

Μακαριώτατοι,
Σεβασμιώτατε Άγιε Ζακύνθου,
Σεβασμιώτατοι,

Έπιτρέψατέ μας, πρίν, μέ τόν προσήκοντα σεβασμό, παρουσιάσουμε στήν παρούσα πνευματική καί έπιστημονική Σύναξη, κάποιες διαπιστώσεις πού σχετίζονται μέ τήν Ποιμαντική του Προσκυνητή, πού άσκειται στό Πανελλήνιο Ίερό Ίδρυμα Ευαγγελιστρίας Τήνου από τής συστάσεώς του μέχρι σήμερα, νά Σᾶς μεταφέρω τόν αδελφικό χαιρετισμό καί τίς εϋχές του Σεβασμιωτάτου Ποιμενάρχου μας, Μητροπολίτη Σύρου καί Τήνου κ. Δωροθέου.

Ίδιαιτέρως, διαβιβάζουμε τά συγχαρητήριά του τόσο ως πρός τόν έορτάζοντα Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Ζακύνθου για τήν, από πάσης απόψεως, άρτια διοργάνωση του παρόντος Συνεδρίου όσο και στον Πανοσιολογιώτατο Αρχιμ.π Σπυριδωνα Κατραμάδο Γραμματέα του Συνοδικού Γραφείου και τα Μέλη της Επιτροπής αυτού. Τό βέβαιο είναι ότι από το Συνέδριον αυτό θά προκύψουν χρήσιμα πορίσματα καί συμπεράσματα. Διαβιβάζουμε επίσης καί τίς εϋχαριστίες του πρός τόν Σεβασμιώτατο κ. Χρυσόστομο, για τήν αναφορά του στό Πανελλήνιο Ίερό Ίδρυμα Ευαγγελιστρίας Τήνου, ως γνωστό τόπο πανορθόδοξου προσκυνηματικού προορισμού, γεγονός, πού έδωσε στήν έλαχιστότητά μου τήν τιμή νά Σᾶς καταθέσω τά κατωτέρω:

Κατά τόν Άγιο Ίωάννη τόν Δαμασκηνό, «Άπειρον τό θεϊον καί άκατάληπτον καί τουτο μόνον καταληπτόν Αυτού, ή άπειρία καί άκαταληψία."

Άκατάληπτος ό Θεός, άλλ' όχι έντελώς άγνωστος στόν άνθρωπο. Ό Παντοδύναμος Κύριος « έμφανίζει έαυτόν οίς άν κρίνη εϋλογον είναι όφθηναι»

Καί πράγματι, δέν άφησε ό Κύριος τόν έαυτό Του «άμάρτυρον άγαθοποιών», έκδηλώνοντας τήν για μᾶς τούς ανθρώπους άγάπη Του καί τήν για τή δική μας σωτηρία πρόνοιά Του, παραδούς στήν εϋλογημένη Έλληνική γή, καί όχι μόνο, ως παρακαταθήκη, τόπους ιερούς, άληθινά σκηνώματα τής δόξης Του

Μέρος καί έκφραση αυτής τής Θείας Πρόνοιας καί Παντοδυναμίας είναι ή, στίς 30 Ίανουαρίου του 1823 στήν Τήνο, Εϋρεση τής Άγίας εικόνας τής Μεγαλόχαρης, χάρη και έξ αίτίας τής

όποιας ό Πανίερος Ναός τής Εὐαγγελιστρίας παραμένει καί θά παραμένει τηλαυγής φάρος σωτηρίας, τόπος έκφρασης τής θείας εὐδοκίας καί έκδήλωσης κοινωνικῆς ἀγαθοποιίας, πηγή ἀέναος ἰαμάτων καί θείων εὐεργεσιῶν, τόπος ἱερός, στίς αὐλές τοῦ όποίου ἀμέτρητες ψυχές βίωσαν καί βιώνουν τό Μυστήριό τής Πίστεως καί δέχονται τήν εὐλογία τής Παναγίας Μητέρας τοῦ Θεοῦ, ἕνας χώρος, όπου ό Πλάστης ἀνακαλύπτεται καί τό Πλάσμα ἀποκαλύπτεται.

Μέσα στό «ἀρχοντικό» τής Παναγίας βιώνουμε καθημερινά τίς εὐεργεσίες, τίς Πρεσβεῖες καί τή Χάρη Της.

Χιλιάδες κατ' ἔτος οἱ προσκυνητές τής πάνσεπτης Εἰκόνας τής Μεγαλόχαρης, πού συρρέουν ἀπ' ὄλα τά μήκη καί τά πλάτη τοῦ πλανήτη, Ὁρθόδοξοι, ἀλλά καί ἑτερόδοξοι, σκεπτικιστές, συχνά, ἂν ὄχι ἄπιστοι, ἀναζητώντας ὄλοι τή λύτρωση, τή μετοχή στό θεῖο, τό θαῦμα...

Αὐτοί οἱ προσκυνητές εἶναι γιά τό Ἱερό Ἰδρυμα ἡ καθημερινή φροντίδα, μετά τό ἱερό εἰκόνισμα.

Ὁ κάθε προσκυνητής, ὡς πρόσωπο, εἶναι γιά τό Ναό τής Μεγαλόχαρης ὁ ἐν δυνάμει Ἅγιος, πού, ἀνάλογα μέ τή δεκτικότητά του γεύεται τίς πλούσιες Δωρεές τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ, διά πρεσβειῶν τής Ὑπεραγίας Θεοτόκου.

Αὐτόν τόν προσκυνητή, στήν πορεία τοῦ ἱστορικοῦ καί λειτουργικοῦ χρόνου, οἱ διακονήσαντες καί διακονοῦντες τό Ἱερό Ἰδρυμα τόν σεβάστηκαν, μέ ἀγάπη περισσή τόν περιέβαλαν καί ὡς εἰκόνα Θεοῦ τόν ἀντιμετώπισαν, ἄλλοτε τραυματισμένη, πού ζητεῖ θεραπεία, καί ἄλλοτε ἀπό τίς μέριμνες τής ζωῆς συνθλιβομένη, πού ψάχνει διέξοδο καί ζητεῖ σωτηρία.

Ἡ σχέση τοῦ ἱεροῦ Εἰκονίσματος μέ τόν προσκυνητή στήν Ἱερά νῆσο Τήνο εἶναι μιά σχέση ἀγαπητική μεταξύ Θεοῦ καί ἀνθρώπου, οὐράνιας αὔρας πνοή, πλημμυρίδα δωρεῶν τής ἀκοίμητης καί στοργικῆς μητρικῆς ματιᾶς πρὸς τόν πονεμένο ἄνθρωπο.

Γι' αὐτό καί ὁ προσκυνητής δέν βλέπει τό ἱερό Εἰκόνισμα μέσα ἀπό προστατευτικά πλέγματα ἢ σέ ἀπόσταση ἀπ' αὐτόν, ἀλλά ἔχει ἄμεση, διαπροσωπική σχέση καί ἐπικοινωνία μαζί του, τό ἀσπάζεται, τό ἀγγίζει, ἐναποθέτει πάνω του ἀφιερώματα καί βλέπει νά φωτίζονται τά πρόσωπα τής Παναγίας καί τοῦ Ἀγγέλου τής Χαρᾶς ἀπό τή φλόγα τής ἀκοίμητης λαμπάδας, πού ἀπό τό 1823 μέχρι σήμερα δέν ἔσβησε ποτέ καί καίει συνέχεια πλησίον τοῦ φυλακτηρίου τής «ἀγίας Σοροῦ», όπου ἡ ἀγία Εἰκόνα τοποθετεῖται κάθε ἑσπέρα, ὕστερα ἀπό εἰδική Ἀκολουθία.

Ἀπό τής συστάσεώς του, στό Ἱερό Ἰδρυμα, μέ ἐπίκεντρο τά δύο Θυσιαστήριά του, τοῦ Ναοῦ τής Εὐρέσεως κατ' ἀρχάς, τοῦ

ἀφιερωμένου στή Ζωοδόχο Πηγή, καί τοῦ Πανίερου Ναοῦ τῆς Εὐαγγελιστρίας, τελεῖται συνεχῶς καί ἀδιαλείπτως ἡ Θεία Λειτουργία, οὕτως ὥστε ἐκεῖ καθημερινά «ὁ Χριστός νά σημαίνεται ἐν τοῖς μυστηρίοις», κατά τήν ἔκφραση Νικολάου τοῦ Καβάσιλα καί νά βιώνεται συνεχῶς ἡ λειτουργική παρουσία τῶν γεγονότων.

Ὅλο τό χρόνο τελεῖται καθημερινά ἡ ἀναίμακτη Θυσία, ἐκτός μόνον ἀπό τίς διατεταγμένες ἡμέρες, κατά τίς ὁποῖες ἀπαγορεύεται ἡ τέλεση αὐτῆς.

Καθημερινά ἐπίσης τελοῦνται καί οἱ Ἀκολουθίες τῆς ἐνάτης Ὑρας, τοῦ Ἑσπερινοῦ, τοῦ Μεσονυκτικοῦ καί ἡ Ἱερά Παράκληση, ἡ ὁποία ψάλλεται πεντάκις τῆς ἡμέρας, καί ἐκτάκτως, ὡσάκις ὑπάρχουν ἀφίξεις πλοίων.

Ἔτσι, ὁ κάθε προσκυνητής ἐντός καί ἐκτός Ἑλλάδος, Ὁρθόδοξος καί μή, ἔχει τήν δυνατότητα νά βιώσει ἢ νά πρωτογνωρίσει τίς ἱερές μας Ἀκολουθίες, ὁποιαδήποτε ὥρα κι' ἂν φθάσει στήν Τήνη καί στόν Ναό. Ἀλλ' ὅπως τό Θυσιαστήριο ἀκατάπαυστα λειτουργεῖ, ἔτσι καί ὁ Ἄμβωνας τῆς Παναγίας οὐδέποτε ἔπαυσε νά λαλεῖ, νά κηρύττει καί νά διδάσκει τό λαό τοῦ Θεοῦ, τόν ὁποῖο Ἄμβωνα, ἀπό τό 1862, ὅταν, μέ Βασιλικό Διάταγμα τοῦ Ὁθωνος, ἀπεφασίσθη ὁ διορισμός 2 Ἱεροκηρύκων στό Ναό τῆς Παναγίας μέχρι σήμερα, ἐπιφανεῖς τοῦ θείου λόγου κήρυκες ἐκόσμησαν καί ἐπάξια διακόνησαν, δύο ἀπό τούς ὁποίους σήμερα κατακοσμοῦν τό Σῶμα τῆς Ἱεραρχίας, οἱ Σεβασμιώτατοι Φθιώτιδος κ. Νικόλαος καί Γλυφάδας κ. Παῦλος.

Παράλληλα, καθ' ὅλη τή διάρκεια τοῦ ἔτους διακονεῖται καί ἡ ἱερά Ἐξομολόγηση στά 3 Ἐξομολογητήρια, πού βρίσκονται ἐντός τοῦ συγκροτήματος.

Ὁ Σεβασμιώτατος Πρόεδρος καί οἱ Ἐπιτροπές, πού κατά καιρούς διοίκησαν τό Ἱερό Ἰδρυμα, μερίμνησαν ὥστε κατά τή διάρκεια τοῦ θέρους, ὅποτε καί παρατηρεῖται καθημερινά προσέλευση χιλιάδων προσκυνητῶν, νά καλοῦνται οἱ ἐντεταλμένοι πνευματικοί καί ἀπό ὅλες τίς ἐνορίες τῆς Τήνου, ὥστε καθ' ὅλη τήν ἡμέρα καί σέ ὁποιαδήποτε στιγμή, ὁ προσκυνητής νά εὐρίσκει Ἐπιτραχήλιο πνευματικοῦ, στό ὁποῖο νά ἐναποθέτει τό βάρος τῆς ψυχῆς του, νά ἀνακουφίζεται, καί νά ἀναχωρεῖ ἀπό τό ἱερό νησί ἀναγεννημένος ἐσωτερικά καί πνευματικά.

Ἀπό τά στοιχεῖα, πού διακριτικά συγκεντρώνουν οἱ πνευματικοί καί παραδίδουν στό Σεβασμιώτατο Πρόεδρο, συνάγεται ἀβίαστα τό συμπέρασμα ὅτι κατ' ἔτος περισσότερο ἀπό 150.000 ἄνθρωποι ἀναβαπτίζονται στά θεραπευτήρια αὐτά τοῦ Ναοῦ τῆς Παναγίας, πρὸς τούς ὁποίους προσφέρονται ἀπό τούς

πνευματικούς έποικοδομητικού περιεχομένου έντυπα και εικόνες τής Παναγίας.

Στήν κολυμβήθρα τών τριών παρακειμένων του Ναού τής Εύρέσεως Βαπτιστήρια, χιλιάδες παιδιά έλαβαν τό Χριστιανικό Βάπτισμα και τό Χρῖσμα και πολιτογραφήθηκαν ούρανοπολίτες, πολλά δέ απ' αυτά άνεδείχθησαν Αρχιερείς, Ίερείς, Πανεπιστημιακοί διδάσκαλοι, έπιφανείς πολιτικοί και καταξιωμένοι κοινωνικοί εργάτες.

35.000 Βαπτίσεις έχουν καταγραφεί από τό 1980 μέχρι σήμερα, και από τον αριθμό αυτό άντιλαμβάνεσθε τό συνολικό αριθμό τών Βαπτισθέντων στο Ίερό Ίδρυμα από τής συστάσεώς του.

Σέ όλα τά Βαπτίσματα, παρ' ότι οί άνθρωποι είναι άνώνυμοι και διερχόμενοι, δίδεται χειρόγραφο πιστοποιητικό και προσφέρεται από τό Ίδρυμα προς τούς γονείς και τούς αναδόχους τό ανάλογο ειδικό έντυπο τής Αποστολικής Διακονίας.

Σημειώνουμε έδω ότι οί ιερείς, παρ' ότι τελούν 40 βαπτίσματα ήμερησίως και στα 3 Βαπτιστήρια, κυρίως τό καλοκαίρι, αναγινώσκουν όλη τήν Ακολουθία και φέρουν πάντοτε Έπιτραχήλιο και Φελόνιο.

Αναφέρουμε έδω, έπιπροσθέτως, ότι από τής συστάσεώς του Ίδρύματος μέχρι σήμερα έχει ιερολογηθει στο Ναό 3.200 φορές ή Ακολουθία του Γάμου, στους δέ νεόνυμφους προσφέρεται σήμερα ή ανάλογη ειδική έκδοση τής Αποστολικής Διακονίας.

Τονίζουμε, μάλιστα, ότι όλα τά Μυστήρια τελούνται χωρίς καμία οικονομική επιβάρυνση τών προσερχομένων στις ύπηρεσίες του Ίδρύματος για τή δήλωσή τους.

Στά παραπάνω πρέπει να προσθέσουμε και τήν ασκούμενη Ποιμαντική διά τών λειτουργούντων όλο τό χρόνο, έντός του συγκροτήματος, Βιβλιοπωλείου, του Ραδιοφωνικού Σταθμού, και διά τών άντιαιρετικων και τών άλλων πνευματικής οικοδομής και ιστορικού περιεχομένου βιβλίων, εκδόσεων του Ίερού Ίδρύματος.

Μακαριώτατοι,
Σεβασμιώτατε Άγιε Ζακύνθου,
Σεβασμιώτατοι,
Άγαπητοί πατέρες και εκλεκτοί Σύνεδροι,

Πολλές χάριτες και άπέραντη εύγνωμοσύνη οφείλει ή επί γης στρατευομένη Έκκλησία στο Προσκύνημα τής Μεγαλόχαρης για τήν ποιμαντική, Λειτουργική, φιλανθρωπική και κοινωνική προσφορά του.

Από τή Χάρη τῆς τελουμένης Εὐχαριστιακῆς Προσευχῆς
στά Ἱερά Θυσιαστήρια τῆς Παναγίας, ὁ κάθε Χριστιανός βιώνει
καθημερινά τήν χαρά καί τήν ἐλπίδα τῆς Ὀγδῆς Ἡμέρας.

Από τήν Χάρη τῶν ἐπιτραχηλίων τῶν πνευματικῶν τοῦ Ναοῦ,
ἀμαρτήσαντες, ἀνομήσαντες, ἀδικήσαντες ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ ἔχουν
καταστῆ φίλοι Του καί συμπολίτες τῶν Ἁγίων, ἄνθρωποι,
ἐπώνυμοι καί ἀνώνυμοι, πού στάθηκαν μέ μάτια δακρυσμένα
μπροστά στό ἱερό εἰκόνημα εἶδαν καθαρά τήν παρουσία τοῦ Θεοῦ,
πίστεψαν, εἶδαν τό θαῦμα καί ἐπέστρεψαν στήν καθημερινότητα
«ἄδοντες, ἀστράπτοντες, ἡλλοιωμένοι»!

Ἐλοποιεῖται, ἔτσι, μιά ἀμφίδρομη πνευματική σχέση
καί ἀμοιβαία ὠφέλεια μεταξύ Κλήρου καί Λαοῦ.

Μπροστά στό πάνσεπτο Εἰκόνημα δέν ἀναβαπτίζεται
πνευματικά μόνο ὁ πιστός...Καί ὁ Κληρικός διδάσκεται καί ἐμπνέεται
ἀπό τήν εὐλάβειά του καί συναισθάνεται τό μέγεθος τῆς εὐθύνης του,
τόσο ἀπέναντι στόν ἄνθρωπο, ὁ ὁποῖος τοῦ καταθέτει τά προβλήματα
του καί περιμένει νά ἀκούσει ἀπ' αὐτόν λόγο ἐνισχυτικό καί
παραμυθητικό, ὅσο καί ἀπέναντι στό Θεό, πρὸς τόν Ὅποιο δέν πρέπει
νά βρεθεῖ ἀναπολόγητος γιά τίς ψυχές τῶν ἀνθρώπων αὐτῶν.

Δικαιολογημένα, λοιπόν, καί εὐστοχα ἔχει εἰπωθεῖ ὅτι «κάθε
Κληρικός πρέπει νά φοιτήσῃ στή μεγάλη Σχολή τῆς Ποιμαντικῆς
Τέχνης, καί νά ζήσῃ μέσα στή μυστηριακή ἀτμόσφαιρα τοῦ
Πανελληνίου Ἱεροῦ Ἰδρύματος τῆς Εὐαγγελιστρίας τῆς Τήνου, ὥστε
νά διδαχθεῖ πῶς νά ἐπιτελεῖ σωστά, κατά τό θέλημα τοῦ Θεοῦ καί γιά
τή σωτηρία τοῦ ἀνθρώπου, τήν ἀποστολή του».

Θά ἦταν, ἴσως, χρήσιμο καί ὠφέλιμο καί κάθε ἀσχολούμενος μέ
τόν θρησκευτικό τουρισμό νά ζήσῃ γιά λίγο καί νά βιώσῃ αὐτά πού
ἐμεῖς καθημερινά βιώνουμε στό Ναό τῆς Παναγίας, ὥστε νά μπορεῖ
νά μεταβάλλῃ τούς «τουρίστες» σέ Προσκυνητές καί τῆς δόξης τοῦ
Κυρίου μας διαπρύσιους κήρυκες καί ὕμνητές!

Σᾶς εὐχαριστῶ πολύ!